

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 13C/38/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4322202035
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Viera Kováčová
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2024:4322202035.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

13C/38/2022

Okresný súd Levice sudkyňou Mgr. Vierou Kováčovou v spore žalobcu: Rozhlas a televízia Slovenska, so sídlom 845 45 Bratislava, Mlynská dolina, IČO: 47 232 480, proti žalovanej: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX B., D. E. F. XXXX/XX, v konaní zast. splnomocneným zástupcom: A. G. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX B., D. E. F. XXXX/XX, o zaplatenie 151,56 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

13C/38/2022

- Konanie v časti o zaplatenie 90,01 eur sa **z a s t a v u j e**.
- Žaloba sa v prevyšujúcej časti **z a m i e t a**.
- Žalovaná **m á** nárok na náhradu trov konania v rozsahu 60,82 %.

odôvodnenie:

13C/38/2022

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť sumu vo výške 151,56 eur, úhradu poštových sadziieb spojených s vymáhaním vo výške 1,85 eur a nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 16,50 eur, všetko do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku. Žalobca ďalej v podanej žalobe uviedol, že žalobca - Rozhlas a televízia Slovenska je verejnoprávna inštitúcia zriadená na základe zákona č. 532/2010 Z. z. o Rozhlase a televízii Slovenska a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Žalobca je aktívne vecne legitimovaný na podanie tohto návrhu podľa § 4 ods. 1 a § 10 ods. 5 zákona č. 340/2012 Z. z. o úhrade za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon“). Žalovaná je zo zákona platiteľom úhrady za služby verejnosti (ďalej len „úhrada“) podľa § 3 písm. a) Zákona vo výške 4,64 eur podľa § 6 ods. 1 Zákona s periodicitou platenia úhrad: mesačná, v zmysle § 7 Zákona. Žalobca kontrolou úhrad v zmysle § 8 Zákona zistil, že žalovaná ku dňu podania tohto návrhu na tunajší súd nezaplatila úhradu v zmysle Zákona za kontrolované obdobie 01.06.2017 - 31.08.2020 (dôkaz: Prehľad predpisov a platieb z databázy žalobcu, Výzva žalobcu zo dňa 03.11.2021). Žalobca v zmysle § 10 ods. 2 Zákona písomnou výzvou zo dňa 03.11.2021 odoslanou prostredníctvom Slovenskej pošty, a.s., vyzval žalovanú na zaplatenie omeškanej úhrady a na zaplatenie poštových sadziieb súvisiacich s odoslaním výzvy. Nakoľko žalovaná nezaplatila úhradu a poštové sadzby v lehote do 30 dní od doručenia uvedenej výzvy, je žalovaná povinná v zmysle § 10 ods. 3 Zákona zaplatiť aj pokutu. Dlh žalovanej predstavuje sumu 134,56 eur, ktorá pozostáva z 29 neuhradených

mesačných predpisov v kontrolovanom období 01.06.2017 - 31.08.2020. Výška dlhu je súčinom počtu neuhradených predpisov v kontrolovanom období a sadzby úhrady v zmysle § 6 ods. 1 Zákona. V zmysle Zákona predstavuje pohľadávka žalobcu sumu 151,56 eur (z toho istina vo výške 134,56 eur a pokuta vo výške 17 eur podľa § 10 zákona) a zaplatené poštové sadzby vo výške 1,85 eur.

2. Okresný súd Levice vydal vo veci dňa 20. mája 2022 platobný rozkaz pod spisovou značkou 13C/38/2022 – 14, proti ktorému žalovaná podala v zákonnej lehote odpor.

3. V odpore zo dňa 20.06.2022 žalovaná uviedla, že v decembri 2016 sa stala majiteľkou bytu na adrese E.. F. XX, B.. Na tejto adrese došlo k prepisu elektriny z pôvodného majiteľa na žalovanú až v apríli 2017 s odberom elektriny od mája 2017 (príloha č. 1 – zmluva o dodávke elektriny 656940 s SPP, odber od 03.05.2017 – kópia). V októbri 2019 žalovaná predala byt na adrese D. H. I. F. XX, B.. Do času predaja tohto bytu bola táto adresa adresou trvalého pobytu žalovanej a na tejto adrese bola platiteľom evidovaným dodávateľom elektriny v evidencii odberateľov elektriny v domácnosti (ďalej len „odberateľ elektriny“). K odhláseniu odberu elektriny na tejto adrese došlo 21.10.2019 (príloha č. 2 – potvrdenie ZSE o odhlásení z odberu elektriny na H. I. F. z 21.10.2019 – kópia). Potvrdenie o odhlásení z odberu elektriny žalovaná zaslala Rozhlasu a televízii Slovenska (ďalej aj ako „vyberateľ úhrady“ alebo „RTVS“) 21.10.2019 prostredníctvom kontaktného formulára J. s požiadavkou ďalšieho postupu. RTVS žalovanej zaregistrovanie potvrdenia o odhlásení z odberu elektriny a predmetnej jej žiadosti z 21.10.2019 potvrdil. RTVS žalovaná 10.12.2019 prostredníctvom kontaktného formulára J. informovala o jej viacnásobnom odbere elektriny. Platenie úhrady na adrese D. H. I. F. XX, B., tieto úhrady boli vykonávané prostredníctvom platobného dokladu SIPO pod ev. č. K. XXXXXXXXXXXX s priradeným číslom platiteľa úhrady VS XXXXXXXXXXXX. Keď žalovaná s manželom riešili platenie úhrad v prípade viacnásobného odberu elektriny, do 21.10.2019 mali prístup na webové konto k prehľadu platenia úhrad pre VS XXXXXXXXXXXX. Po zaevidovaní ukončenia odberu elektriny na adrese odberu elektriny D. H. I. F. XX, B. konto bolo pre túto adresu zo strany RTVS zrušené. Ako platiteľ úhrady žalovaná 10.12.2019 e-mailom (písomne) informovala RTVS o skutočnosti, že je odberateľ elektriny na viacerých odberných miestach (od mája 2017 aj na adrese E.. F. XX, B.) a túto skutočnosť aj preukázala zaslaním príslušných dokumentov, čo žalovanej vyberateľ úhrady prijatie dokumentov potvrdil. Týmto považuje žalovaná splnenú svoju povinnosť písomne oznámiť a preukázať vyberateľovi úhrady, že je odberateľ na viacerých odberných miestach a od 01.01.2020 jej vznikol nárok platiť úhradu za jedno odberné miesto. V zmysle § 7 ods. 1, 2 zákona č. 340/2012 Z. z. bolo povinnosťou žalovanej platiť úhradu aj za odberné miesto E.. F. XX, B. (VS XXXXXXXXXXXX) od 06/2017 do 12/2019 mesačne vždy do posledného dňa príslušného mesiaca; od 11/2019 už nebola žalovaná povinná platiť za odberné miesto elektriny na adrese D. H. I. F. XX, B. (VS XXXXXXXXXXXX). Vyberateľ úhrady je v zmysle zákona č. 340/2012 Z. z., povinný uplatniť právo na súde. Ako je zrejmé z obsahu spisu, vyberateľovi úhrady nič nebránilo uplatniť si nárok na úhradu za obdobie 06/2017 do 10/2019 na súde už skôr, a tak včas uplatniť právo na úhradu. Právo na úhradu podľa zákona č. 340/2012 Z. z., ktoré sa (vzhľadom na absenciu osobitnej úpravy premlčania v citovanom zákone) premlčuje podľa § 100 v spojení s § 101 Občianskeho zákonníka v trojročnej premlčacej dobe, ktorá začína plynúť v okamihu kedy ho bolo možné prvýkrát uplatniť na súde, totiž vzniká (a tak ho aj možno na súde uplatniť) za každý mesiac samostatne so splatnosťou najneskôr ku koncu daného mesiaca. Z uvedeného vyplýva, že všeobecná premlčacia doba je v zmysle ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka trojročná a začína plynúť odo dňa, kedy veriteľ (vyberateľ úhrady) mohol svoje právo prvýkrát vykonať, ak nie je v Občianskom zákonníku uvedené inak. Kedy mohol veriteľ (vyberateľ úhrady) prvýkrát vykonať svoje právo sa posudzuje podľa splatnosti dlhu (povinnosť platiť úhradu). Deň nasledujúci po splatnosti dlhu (povinnosť platiť úhradu) je dňom, kedy mohol svoje právo veriteľ (vyberateľ úhrady) vykonať prvýkrát. Týmto žalovaná namieta premlčanie nároku, a to, že právo na úhrady za obdobie nad rámec úhrad splatných tri roky späťne od podania žalobcu prípadu na súd (vydanie platobného rozkazu 05/2022) bolo uplatnené až po márnom uplynutí premlčacej doby pre úhrady za mesiace od 06/2017 až do 04/2019. Nárok vo výške 106,73 eur, ktorá zodpovedá výške úhrady za 23 mesiacov vo výške 4,64 eur/mesačne (od 06/2017 až do 04/2019) bol zo strany žalobcu (vyberateľa úhrady) uplatnený oneskorene. V súvislosti s úkonom, že vyberateľ úhrady v zmysle § 10 ods. 2 zákona č. 340/2012 Z. z. zistil 10.12.2019, že žalovaná je od 06/2017 platiteľ v omeškaní, vyberateľ úhrady bol povinný ju písomne vyzvať do 60 dní od zistenia tejto skutočnosti na zaplatenie tejto úhrady a na zaplatenie poštových sadzieb súvisiacich s odoslaním výzvy na zaplatenie úhrady. Podľa tvrdenia vyberateľa úhrady uvedeného v návrhu na vydanie platobného rozkazu žalovanú vyberateľ úhrady písomne vyzval na zaplatenie úhrady až 03.11.2021 a žalovaná, ako platiteľ úhrady, úhradu a poštovné sadzby v lehote do 30 dní od doručenia výzvy neuhradila. Týmto žalovaná namieta nárok

vyberateľa úhrady na pokutu vo výške 17 eur. Ak vyberateľ úhrady nevyzval písomne platiteľa úhrady na zaplatenie úhrady do 60 dní od zistenia omeškania so zaplatením úhrady, nemohol mu vzniknúť ani nárok vyplývajúci z ustanovenia § 10 ods. 3 zákona č. 340/2012 Z. z., podľa ktorého, ak platiteľ nezaplatí úhradu a poštové sadzby v lehote do 30 dní od doručenia výzvy podľa § 10 ods. 2 zákona č. 340/2012 Z. z., platiteľ je povinný zaplatiť vyberateľovi úhrady, aj pokutu 17 eur. Nemôže ísť o akúkoľvek výzvu, ale len o výzvu splňujúcu podmienky vyplývajúce z ustanovenia § 10 ods. 2 zákona č. 340/2012 Z. z. Pre úplnosť žalovaná dodáva, že ani z návrhu platobného rozkazu podaného vyberateľom úhrady nie je pre posúdenie lehoty v zmysle § 10 ods. 2 zákona č. 340/2012 Z. z. zrejmé, kedy vyberateľ úhrady zistil, že platiteľ úhrady je v omeškaní. Ak vychádzame z toho, že vyberateľ úhrady túto skutočnosť zistil 31.08.2020 po kontrolnom období (kontrolované obdobie predstavuje obdobie od 01.06.2017 – 31.08.2020) a výzvu na zaplatenie omeškanej úhrady zaslal až 03.11.2021, vyberateľ úhrady si nesplnil lehotu 60 dní v zmysle § 10 ods. 2 zákona č. 340/2012 Z. z.. Z vyššie uvedeného popisu situácie žalovaná uviedla, že uznáva nárok vyberateľa úhrady na: a) úhradu vo výške 6 mesiacov (za mesiac 05/2019 do 10/2019), t. j. 6 x 4,64 eur vo výške 27,84 eur a b) úhradu poštovného vo výške 1,85 eur. Priznaním uvedeného nároku výške 29,69 eur bola táto suma uhradená 19.06.2022 vyberateľovi úhrady na číslo účtu v zmysle uvedenia v návrhu na platobný rozkaz /IBAN RTVS č. ú. K. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, VS XXXXXXXXXXXX/ (príloha č. 6 – výpis z bankového účtu o uhradení sumy – kópia).

4. Okresný súd Levice uznesením zo dňa 20. júna 2022 pod spisovou značkou 13C/38/2022 – 32 vyzval žalobcu podľa § 167 ods. 3 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), aby sa v lehote 15 dní vyjadril k odporu žalovanej, rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 18.07.2022.

5. Žalobca súdu doručil vyjadrenie dňa 03.08.2022, v ktorom uviedol, že u žalovanej eviduje dve odberné miesta. Úhrady boli evidované pod VS XXXXXXXXXXXX, pôvodne pod VS XXXXXXXXXXXX. V októbri 2019 žalovaná ukončila dodávku elektrickej energie a v decembri 2019 žalovaná preukázala viacnásobný odber na VS XXXXXXXXXXXX. Do 01.07.2021 žalovanej vznikol nárok na úhradu jedného poplatku od prvého dňa nasledujúceho mesiaca od oznámenia a preukázania tejto skutočnosti vyberateľovi úhrad. Týmto však vznikla povinnosť žalovanej uhradiť poplatok za druhé odberné miesto – a to na VS XXXXXXXXXXXX od uzatvorenia zmluvy na dodávku elektrickej energie. Teda za obdobie do októbra 2019, kedy žalovaná ukončila zmluvu na dodávku elektrickej energie na predchádzajúcej adrese, mala žalovaná povinnosť plniť za dve odberné miesta. V tomto podaní žalobca vzal žalobu späť vo výške 60,32 eur za obdobie od júna 2017 do apríla 2019. Žalobca uviedol, že po tomto čiastočnom späťvzati sa žalobca domáha zaplatenia istiny vo výške 74,24 eur za obdobie od mája 2019 do augusta 2020, pokuty vo výške 17 eur, poštových sadzieb spojených s vymáhaním vo výške 1,85 eur a náhrady trov konania.

6. Okresný súd Levice uznesením zo dňa 05. augusta 2022 pod spisovou značkou 13C/38/2022 – 44 podľa § 167 ods. 4 CSP vyzval žalovanú, aby sa v lehote 15 dní písomne vyjadrila k vyjadreniu žalobcu, ktoré bolo súdu doručené dňa 03.08.2022, rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 11.10.2022.

7. Dňa 11.10.2022 spísala žalovaná vyjadrenie, v ktorom uviedla, že VS XXXXXXXXXXXX - bol pridelený pre odberné miesto na adrese D. H. I. F. XX, XXX XX B.; tento variabilný symbol bol pridelený v roku 2006 (po kúpe bytu) a bol platný do ukončenia odberného miesta v 10/2019 (do predaja bytu). Na tento variabilný symbol žalovaná platila úhradu prostredníctvom SIPO (príloha č. 1 – platby SIPO od 05/2019 do 10/2019 – kópie platieb). Dňa 21.10.2019 žalovaná zaslala RTVS prostredníctvom stránky J. potvrdenie o ukončení odberného miesta D. H. I. F. XX, XXX XX B., informovala RTVS o novej adrese, na ktorú má byť poplatok za služby RTVS nastavený a adresovala žiadosť o platenie úhrad bankovým prevodom. RTVS žalovanej potvrdil zaregistrovanie uvedenej správy. Dňa 23.10.2019 žalovanej RTVS odpovedal na jej požiadavku z 21.10.2019, akceptoval zmenu platobného styku (platba úhrad bankovým prevodom). RTVS žalovanú ďalej informoval o zrušení VS XXXXXXXXXXXX a pridelenie nového VS XXXXXXXXXXXX a uviedol údaje na vykonávanie úhrady bankovým prevodom – na číslo účtu K. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX pod VS XXXXXXXXXXXX, konštantný symbol XXXX. Z uvedeného je preukázané, že od 11/2019 žalovaná nie je odberateľ odberného miesta na adrese D. H. I. F. XX, XXX XX B.. Od 11/2019 je žalovaná odberateľ odberného miesta na adrese D. E. F. XXXX/XX, XXX XX B.. „Odporom proti platobnému rozkazu a sťažnosť (odvolanie) proti výroku o trovách konania“ (ďalej len „odpor“) z 20.06.2022 žalovaná priznala nárok RTVS na úhradu vo výške 6 mesiacov (za mesiac 05/2019 do 10/2019), t. j. 6 x 4,64 eur vo výške 27,84 eur. Išlo o obdobie platenia úhrady, kedy žalovaná bola odberateľom viacnásobného odberného miesta (odberné miesto na adrese D. H. I. F. XX, XXX XX B. a odberné miesto na adrese D. E. F. XXXX/XX, XXX XX B.) a túto skutočnosť žalovaná RTVS preukázala

až 12/2019. V rámci uplatnenia premlčacej lehoty RTVS uznal nárok od 05/2019. Zároveň žalovaná odporom priznala nárok RTVS na úhradu poštovného vo výške 1,85 eur. Spolu uznaný nárok činí sumu vo výške 29,69 eur; túto sumu žalovaná už 19.06.2020 uhradila. Žalovaná ďalej vo vyjadrení uviedla, že trvá na námietke nároku RTVS na úhradu pokuty vo výške 17 eur uvedenej v odpore. Ak zákon hovorí o zistení skutočnosti spočívajúcej v omeškaní platiteľa so zaplatením úhrady, je na žalobcovi, aby preukázal, kedy túto skutočnosť zistil, a teda či žalovaný bol v zákonom stanovenej lehote písomne vyzvaný na zaplatenie úhrady. V skutočnosti žalobca sa doteraz nevyjadril, kedy túto skutočnosť zistil. Som to práve ja, žalovaná, ktorá preukázala, že žalobca zistil skutočnosť spočívajúcu v omeškaní platiteľa so zaplatením úhrady 10.12.2019 a písomná výzva bola žalobcom zaslaná až 03.11.2021.

8. Dňa 21.10.2022 žalobca doručil súdu vyjadrenie, v ktorom uviedol, že žalovaná poukázala na účet žalobcu platby v období od novembra 2019 do konca žalovaného obdobia, t. j. do augusta 2020. Žalobca poznamenal, že k platbám v predmetnom období žalovaná však v popise platieb nestanovila obdobie úhrady k týmto platbám. Vzhľadom k tomu, že žalovaná k týmto platbám nestanovila obdobie, za ktoré uhradila pohľadávku, tieto platby tak boli započítané na predpisy najskôr splatné. Podľa právneho názoru vyjadreného v rozsudku Krajského súdu v Brne sp. zn. 16Co 579/87 zo dňa 04.02.1988 ak dlžník neuvedie pri plnení dlhu, ktorý z viacerých dlhov chce plniť, uhradí sa dlh najskôr splatný ak keď by mohol byť aj premlčaný. V takomto prípade sa už dlžník nemôže následne dovolávať s úspechom premlčania dlhu, na ktorý bolo plnené uvedeným spôsobom. V Návrhu na vydanie platobného rozkazu zo dňa 05.05.2022 predstavuje kontrolované obdobie od 06/2017 do 08/2020. Nakoľko platby žalovanej boli zarátané na predpisy najskôr splatné, časť platieb bola zarátaná aj na predpisy v kontrolovanom období. Vzhľadom na vznesenie námietky premlčania zo strany žalovanej, žalobca vo vyjadrení žalobcu k odporu žalovanej, doručenom konajúcemu súdu dňa 03.08.2022, vzal žalobu čiastočne späť v rozsahu 60,32 eur. Čiastočné späťvzatie vo výške 60,32 eur pozostávalo z 13 premlčaných mesačných predpisov v období od 04/2018 do 04/2019.

9. Na pojednávaní dňa 25.05.2023 splnomocnený zástupca žalovanej uviedol, že žalovaná nesúhlasí s tým, aby prípadné úhrady, ktoré realizovala za ten ktorý kalendárny mesiac, započítal žalobca na obdobie, ktoré sa týka vznesenej námietky premlčania žalovanou. Poukázal na to, že nie je zrejmé z akého dôvodu žalobkyňa poukazuje na uhrádzanie platieb žalovanou žalobcovi za obdobie od novembra 2019 do konca žalovaného obdobia a to do augusta 2020 s poukazom na to, že žalovaná v tomto období odoberala elektrickú energiu už iba na jednom mieste a to na adrese B., E.. F. XX a to tak, že platila úhradu za každý mesiac vo výške 4,64 eur mesačne a doplnil, že žalovaná dňa 10.12.2019 informovala žalobcu o tom, že je odberateľom elektriny na viacerých odberných miestach. K tomuto dátumu sa žalobca dozvedel o tom, že žalovaná je v omeškaní, a preto tých 60 dní pre žalobcu uplynulo vo februári 2020 a nebol dôvod zasielať výzvu žalovanej žalobcom dňa 03.11.2021. Na túto skutočnosť poukázal na základe ustanovenia § 10 ods. 2 zákona č. 340/2012 Z. z..

10. Žalobca písomným podaním doručeným konajúcemu súdu dňa 06.07.2023 vzal žalobu späť v časti o zaplatenie 29,69 eur z dôvodu, že žalovaná túto sumu poukázala žalobcovi prostredníctvom platby zo dňa 20.06.2022. Žalobca uviedol, že predmetom súdneho konania zostal nárok žalobcu na istine vo výške 44,55 eur za 9 neuhradených mesačných predpisov za obdobie od decembra 2019 do augusta 2020 a jeden čiastočne neuhradený predpis vo výške 2,79 eur za mesiac november 2019, pokuta vo výške 17 eur a úhrada poštových sadziieb spojených s vymáhaním vo výške 1,85 eur.

11. Na pojednávaní dňa 18.07.2023 splnomocnený zástupca žalovanej uviedol, že súhlasí so späťvzatím žaloby na sumu 29,69 eur. Uviedol, že po čiastočných späťvzatiach predmetom súdneho konania je istina vo výške 44,55 eur, pokuta vo výške 17 eur a poštové sadzby vo výške 1,85 eur, z ktorej sumy žalovaná neuznáva nárok ani v jednej položke. Pripomenul, že za obdobie mesiacov máj 2019 až október 2019 na žalovanú boli evidované dve odberné miesta, avšak za obdobie od kalendárneho mesiaca november 2019 do augusta 2020 mala žalovaná len jedno odberné miesto.

12. Žalobca vo svojom vyjadrení, ktoré doručil Okresnému súdu Levice dňa 30.08.2023 uviedol, že 9 neuhradených mesačných prepisov vo výške 44,55 eur si uplatňuje za obdobie od decembra 2019 do augusta 2020 a jeden čiastočne neuhradený predpis vo výške 2,79 eur za mesiac november 2019, uplatňuje si pokutu vo výške 17 eur a úhradu poštových sadziieb spojených s vymáhaním vo výške 1,85 eur.

13. Žalobca vo svojom vyjadrení, ktoré doručil konajúcemu súdu dňa 10.11.2023 uviedol, že žalovaná neuviedla vo svojom poslednom vyjadrení nič nové. K námietke o započítavaní platieb na dlh najskôr splatný (keďže žalovaná kritizovala staršiu judikatúru) si žalobca dovoľuje doplniť rozhodnutie Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 24Co/67/2021 zo dňa 14.02.2022: „Za situácie, že žalovaný mal voči žalobcovi viacero dlhov zhodnej povahy a v zhodnej výške a poskytované plnenia nestačili na splnenie všetkých záväzkov, pričom pri predmetných plneniach neuviedol, ktorý záväzok plní, bolo potrebné vychádzať zo zásady priority založenej na dobe splatnosti a teda považovať za splnené záväzky najskôr splatné.“ V danom rozhodnutí Krajský súd v Trnave tiež potvrdzuje, že: „Uplynutie premĺčacej do by pri skorších dlhoch, na ktoré majú byť platby dlžníka započítané, nijako nebráni uplatneniu započítania podľa vyššie uvedenej zásady priority založenej na dobe splatnosti.“ K námietke o nedodržaní lehoty pri upovedomení žalovanej o vzniknutom dlhu si žalobca dovoľuje uviesť, že žalobca na základe ustanovenia § 10 ods. 2 Zákona o úhrade prostredníctvom „Výzvy na zaplatenie nedoplatku“ vyzval žalovanú k úhrade nedoplatku. V súvislosti s výkladom ust. § 10 ods. 2 Zákona žalobca uviedol, že zákonná formulácia jasne hovorí o povinnosti vyzvať na zaplatenie úhrady do 60 dní od zistenia omeškania, nie odo dňa jeho vzniku. Ide o dva rozličné momenty, pričom zákonodarca si jasne zvolil subjektívny moment zistenia omeškania. Jediným zákonným následkom, s ktorým zákonodarca výzvu na zaplatenie spojil, je možnosť uplatniť si nárok na zaplatenie pokuty podľa ust. 10 ods. 3 a ods. 4 Zákona. Žalobca poukázal na skutočnosť, že v súčasnosti eviduje približne 1,4 milióna platiteľov úhrad za služby verejnosti a preto kontrolu platenia úhrad nevykonáva každý mesiac pri každom individuálnom platiteľovi zvlášť, keďže by šlo o mimoriadne nákladný a hospodársky neefektívny postup.

14. Dňa 30.01.2024 sa vyjadrila písomne žalovaná a uviedla, že spornou ostalo zaplatenie výšky istiny pre obdobie 11/2019 až 08/2020. Žalobca však sám v žalobe vymedzil dlžné obdobie ako obdobie 06/2017 až 08/2020 a vychádzal z elektronických podkladov vo svojom informačnom systéme, kde eviduje platby za 06/2017 až 08/2020 (sám to v konaní potvrdil) bez uvedenia, za ktorý mesiac sa platí (t. j. bez špecifikácie, resp. správy pre prenajímateľa), preto ak by mal byť výklad žalobcu správny, jeho zápočet, resp. jeho úmysel tieto nešpecifikované úhrady žalovanej za 11/2019 až 08/2020 započítať na platby za obdobie 06/2017 až 03/2018 by bol vyjadrený už v žalobe kedy by z logického dôvodu mal žalovať obdobie 04/2018 až 08/2020. Argumenty žalobcu, že žaluje obdobie 06/2017 až 08/2020 správne, považuje žalovaná za účelové berúc do úvahy premĺčanie značnej časti uplatneného nároku, čo však žalobca mohol predpokladať pri náležitej opatrnosti pred tým ako podal žalobu na súd. Podľa ustanovenia § 10 ods. 2 zákona č. 340/2012 Z. z., ak vyberateľ úhrady zistí, že platiteľ je v omeškaní so zaplatením úhrady, je povinný ho písomne vyzvať do 60 dní od zistenia tejto skutočnosti na zaplatenie tejto úhrady a na zaplatenie poštových sadziab súvisiacich s odoslaním výzvy na zaplatenie úhrady. Vychádzajúc z tohto ustanovenia povinnosť vyberateľa úhrady písomne vyzvať platiteľa do 60 dní od zistenia jeho omeškania so zaplatením úhrady, je zákonným predpokladom pre následné uplatnenie nároku na súde. Aký iný význam by potom malo ustanovenie § 10 ods. 2 zákona č. 340/2012 Z. z., ak by napriek neexistencii písomnej výzvy bolo umožnené vyberateľovi úhrady uplatniť svoje právo v súdnom konaní. Ak zákon hovorí o zistení skutočnosti spočívajúcej v omeškaní platiteľa so zaplatením úhrady, je na žalobcovi, aby preukázal, kedy túto skutočnosť zistil, a teda či žalovaná bola v zákonom stanovenej lehote písomne vyzvaná na zaplatenie úhrady.

15. Splnomocnený zástupca žalovanej na pojednávaní dňa 30.01.2024 uviedol, že spornou ostalo zaplatenie výšky istiny pre obdobie november 2019 až august 2020, nakoľko podľa žalobcu „Žalovaná v popise platieb neustanovila obdobie úhrady k týmto platbám, a preto žalobca započítal uvedenú sumu na predpisy najskôr splatného predpisu, a preto sa už žalovaná nemôže dovolávať s úspechom premĺčania dlhu, na ktorý bolo plnené uvedeným spôsobom.“ Žalovaná sa s týmto názorom žalobcu nestotožňuje. Pokiaľ by žalobca postupoval vyššie uvedeným spôsobom a započítal by úhrady za obdobie mesiacov november 2019 až august 2020, t. j. 10 mesačných splátok na najskoršie splatné dlžné mesiace, tento zápočet by urobil pred podaním žaloby a musel by skonštatovať, že dlh za obdobie od júna 2017 vrátane až do marca 2018 vrátane, t. j. 10 mesačných splátok á 4,64 eur = 46,40 eur zanikol započítaním, a preto by žaloval iba obdobie od apríla 2018 do augusta 2020.

16. Okresný súd Levice uznesením zo dňa 05.02.2024 pod spisovou značkou 13C/38/2022 – 212 podľa § 143 ods. 1 CSP zmenu žaloby nepripustil, rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 06.03.2024.

17. Žalobca sa písomne vyjadril dňa 04.03.2024 k rozhodnutiu súdu, ktorý uznesením nepripustil zmenu žaloby s tým, že žalobca úplne nerozumie rozhodnutiu o nepripustení zmeny žaloby, keďže išlo o čiastočné späťvzatie žaloby z dôvodu úhrady, na ktoré súd žalobcu v predchádzajúcej výzve vyzval.

18. Na nariadené pojednávanie dňa 18.03.2024 sa žalobca nedostavil, predvolanie mal riadne a včas doručené, neúčast' súdu ospravedlnil elektronickým podaním, ktoré bolo doručené konajúcemu súdu dňa 04.03.2024, o odročenie nepožiadaval, neúčast' súdu ospravedlnil žalobca z dôvodu hospodárnosti konania, a preto súd vec pojednával podľa § 180 CSP v neprítomnosti žalobcu a pojednávanie následne odročil za účelom vyhlásenia rozsudku na 17.04.2024 o 15:30 hod., č. dv. 306, II. poschodie, čo splnomocnený zástupca žalovanej vzal na vedomie a vzdal sa písomného predvolania a žalobca bol upovedomený o odročení pojednávania za účelom vyhlásenia rozsudku dňom 19.03.2024.

19. Strany sporu nemali ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania.

20. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a to najmä: výzvou žalobcu na zaplatenie nedoplatku zo dňa 03.11.2021 pre žalovanú, sumárom predpisov a platieb k variabilnému symbolu: XXXXXXXXXXXX za kalendárny rok 2017 až 2021, prehľadom predpisov a platieb k variabilnému symbolu: XXXXXXXXXXXX za obdobie od júna 2017 do novembra 2021, doručenkou na žalovanú s dátumom uloženia zásielky 11.11.2021, potvrdením Tarifnej ceny za úradnú zásielku Slovenskou poštou zo dňa 03.09.2019, písomnou zmluvou o združenej dodávke elektriny 656940 pre odberateľov kategórie domácnosť zo dňa 05.05.2017 podpísanú žalovanou pre odberné miesto XXX XX B., E. F. XX, potvrdením ZSE pre žalovanú pre odberné miesto B., H. I. F. XX zo dňa 21.10.2019, e-mailovou komunikáciou zo dňa 21.10.2019, zo dňa 10.12.2019, prehľadom predpisov a platieb, platobným príkazom na úhradu sumy 29,69 eur žalovanou pre žalobcu k VS: XXXXXXXXXXXX, platobnými dokladmi žalovanej k evidenčnému číslu XXXXXXXXXXXX za obdobie máj 2019, jún 2019, júl 2019, august 2019, september 2019, október 2019, e-mailovou komunikáciou zo dňa 23. októbra 2019, informačným výťažkom k spôsobu úhrady a zrušeniu povinnosti platiť úhradu RTVS.

21. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

22. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

23. Podľa § 1 zákona č. 340/2012 Z. z. o úhrade za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska a o zmene a doplnení niektorých zákonov (účinný od 01.07.2016 do 31.12.2019; ďalej len „zákon č. 340/2012 Z. z.“) tento zákon upravuje platenie, vyberanie a vymáhanie úhrady za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska¹⁾ v oblasti rozhlasového vysielania a televízneho vysielania (ďalej len „úhrada“).

24. Podľa § 3 písm. a) zákona č. 340/2012 Z. z. platiteľ úhrady (ďalej len „platiteľ“) je fyzická osoba, ktorá je evidovaná dodávateľom elektriny v evidencii odberateľov elektriny v domácnosti ako odberateľ elektriny v domácnosti v odbernom mieste, pre spotrebu v byte alebo v rodinnom dome.

25. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 340/2012 Z. z. vyberateľom úhrady a príjemcom úhrady je Rozhlas a televízia Slovenska.

26. Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 340/2012 Z. z. platiteľ podľa § 3 písm. a) platí úhradu 4,64 eura za každý aj začatý kalendárny mesiac. Platiteľ podľa § 3 písm. a), ktorý je evidovaný dodávateľom elektriny v evidencii odberateľov elektriny v domácnosti vo viacerých odberných miestach, platí úhradu len za jedno odberné miesto, ak vznik tejto skutočnosti oznámi a preukáže vyberateľovi úhrady podľa § 9 ods. 6 písm. c).

27. Podľa § 6 ods. 2 zákona č. 340/2012 Z. z. nárok na platenie úhrady len za jedno odberné miesto podľa odseku 1 vzniká od prvého dňa kalendárneho mesiaca nasledujúceho po kalendárnom mesiaci, v ktorom platiteľ podľa § 3 písm. a) oznámil a preukázal vznik skutočnosti podľa odseku 1.

28. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 340/2012 Z. z. povinnosť platiť úhradu vzniká od prvého dňa kalendárneho mesiaca nasledujúceho po kalendárnom mesiaci, v ktorom sa osoba stala platiteľom, a zaniká posledný deň kalendárneho mesiaca, v ktorom osoba prestala byť platiteľom.

29. Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 340/2012 Z. z. úhrada sa platí mesačne; úhradu za príslušný kalendárny mesiac je platiteľ povinný zaplatiť do posledného dňa príslušného kalendárneho mesiaca.

30. Podľa § 8 zákona č. 340/2012 Z. z. kontrolu platenia úhrady vykonáva vyberateľ úhrady.

31. Podľa § 9 ods. 6 zákona č. 340/2012 Z. z. platiteľ je povinný písomne oznámiť vyberateľovi úhrady do 30 dní odo dňa, keď došlo k skutočnosti,

a) vznik, zmenu alebo zánik povinnosti platiť úhradu a zároveň túto skutočnosť preukázať,

b) vznik alebo zánik oslobodenia od povinnosti platiť úhradu podľa § 5 ods. 1 a zároveň túto skutočnosť preukázať,

c) vznik nároku platiť úhradu len za jedno odberné miesto podľa § 6 ods. 1 a zároveň túto skutočnosť preukázať,

d) vznik, zmenu alebo zánik skutočnosti rozhodujúcej na určenie sadzby úhrady podľa § 6 ods. 3 a zároveň túto skutočnosť preukázať.

32. Podľa § 10 ods. 1 zákona č. 340/2012 Z. z. platiteľ, ktorý nezaplatí úhradu podľa § 7, je v omeškaní so zaplatením úhrady.

33. Podľa § 10 ods. 2 zákona č. 340/2012 Z. z., ak vyberateľ úhrady zistí, že platiteľ je v omeškaní so zaplatením úhrady, je povinný ho písomne vyzvať do 60 dní od zistenia tejto skutočnosti na zaplatenie tejto úhrady a na zaplatenie poštových sadzieb súvisiacich s odoslaním výzvy na zaplatenie úhrady.

34. Podľa § 10 ods. 3 zákona č. 340/2012 Z. z., ak platiteľ podľa § 3 písm. a) nezaplatí úhradu a poštové sadzby v lehote do 30 dní od doručenia výzvy podľa odseku 2, platiteľ je povinný zaplatiť vyberateľovi úhrady aj pokutu 17 eur.

35. Podľa § 10 ods. 5 zákona č. 340/2012 Z. z. nárok na zaplatenie úhrady, s ktorou je platiteľ v omeškaní, pokuty podľa odsekov 3 a 4 a poštových sadzieb je povinný vyberateľ úhrady uplatniť na súde.

36. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka (účinný od 01.07.2016 do 30.11.2019 - vzťahujúce sa na vznesenú námietku premlčania), právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

37. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

38. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

39. Podľa § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak.

40. Na základe vykonaného dokazovania súd žalobu po zastavení konania v časti o zaplatenie 90,01 eur, v prevyšujúcej časti zamietol.

41. Žalobca si uplatnil v podanej žalobe istinu vo výške 151,56 eur ako aj nárok na úhradu poštových sadzieb vo výške 1,85 eur, pričom po podaní žaloby pred prvým pojednávaním elektronickým podaním doručeným súdu dňa 03.08.2022 vzal žalobca žalobu späť v časti o zaplatenie 60,32 eur z titulu vznesenej námietky premlčania žalovanou, a preto súd konanie v časti o zaplatenie 60,32 eur zastavil podľa § 145 ods. 2 CSP.

42. Po prvom pojednávaní vzal žalobca žalobu späť v časti o zaplatenie 29,69 eur podaním zo dňa 06.07.2023 z dôvodu úhrady zo strany žalovanej po podaní žaloby, žalovaná s týmto čiastočným späťvzatím súhlasila, a preto súd konanie zastavil v časti o zaplatenie 29,69 eur podľa § 145 ods. 2, § 146 ods. 1 CSP.

43. Na základe čiastočných späťvzatí žalobcom, súd konanie zastavil v časti o zaplatenie 90,01 eur (60,32 eur + 29,69 eur = 90,01 eur).

44. Žalobca si podanou žalobou uplatnil od žalovanej sumu 134,56 eur ako uviedol v žalobe za obdobie od 01.06.2017 – 31.08.2020, nakoľko žalovaná neplatila úhrady za služby verejnosti v oblasti rozhlasového vysielania a televízneho vysielania poskytovaných Rozhlasom a televíziou Slovenska.

45. Žalovaná už v podanom odpore namietala, že nárok žalobcu za obdobie od júna 2017 do apríla 2019 je premlčaný.

46. Žalobca doručil žalobu na Okresný súd Levice dňa 19.05.2022. Na daný nárok žalobcu je potrebné uplatniť trojročnú premlčaciu lehotu, ktorá plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvá raz. Za tento deň sa všeobecne považuje deň, kedy sa právo mohlo uplatniť po prvý raz na súde, teda len čo mohla byť dôvodne podaná žaloba (actio nata). Žalovaná podľa § 7 ods. 2 zákona č. 340/2012 Z. z. mala žalobcovi platiť úhradu mesačne a to tak, že úhradu za príslušný kalendárny mesiac bola povinná zaplatiť do posledného dňa príslušného kalendárneho mesiaca. To znamená, že nárok žalobcu uplatnený žalobou bol ku dňu 19.05.2022, kedy došla žaloba na súd, premlčaný za obdobie od júna 2017 do apríla 2019, t. j. v časti za 23 kalendárnych mesiacov á 4,64 eur, t. j. vo výške 106,73 eur tak ako to počas konania uvádzala žalovaná. Podmienky premlčania boli splnené, nakoľko došlo k márnemu uplynutiu premlčacej doby v časti o zaplatenie 106,73 eur a žalovaná námietku premlčania ako dlžník si riadne uplatnila na súde.

47. Žalovaná po podaní žaloby plnila v časti o zaplatenie 29,69 eur, ktorú skutočnosť uviedla tiež v podanom odpore s tým, že úhradou zo dňa 19.06.2022 uhradila žalobcovi obdobie od mája 2019 do októbra 2019, t. j. za šesť kalendárnych mesiacov 27,84 eur a zaplatila žalobcovi poštovné uplatnené v žalobe vo výške 1,85 eur (27,84 eur + 1,85 eur = 29,69 eur). V tejto časti úhrady žalobca vzal žalobu čiastočne späť. Žalobca prevzal odpor dňa 01.07.2022, a preto v tento deň sa dozvedel o tom, že žalovaná zaplatila úhradu za žalované obdobie máj 2019 až október 2019. Žalovaná plnila 19.06.2022 v časti 29,69 eur a dňa 20.06.2022 aj určila aké obdobie uhradila a tiež, že úhradou zaplatila aj poštovné vo výške 1,85 eur.

48. Žalovaná namietala aj nárok uplatnený žalobcom vo výške 17 eur, ktorý si žalobca uplatnil z titulu pokuty podľa § 10 ods. 3 zákona č. 340/2012 Z. z., pričom uviedla, že ak vyberateľ úhrady nevyzval písomne platiteľa úhrady na zaplatenie úhrady do 60 dní od zistenia omeškania so zaplatením úhrady, nemôže mu vzniknúť nárok vyplývajúci z ustanovenia § 10 ods. 3 zákona č. 340/2012 Z. z., podľa ktorého, ak platiteľ nezaplatí úhradu a poštové sadzby v lehote do 30 dní od doručenia výzvy podľa § 10 ods. 2 zákona č. 340/2012 Z. z., platiteľ je povinný zaplatiť vyberateľovi úhrady, aj pokutu 17 eur. Nemôže ísť o akúkoľvek výzvu, ale len o výzvu spĺňajúcu podmienky vyplývajúce z ustanovenia § 10 ods. 2 zákona č. 340/2012 Z. z.. Žalobca žaloval v podanej žalobe obdobie od 01.06.2017 do 31.08.2020, pričom k žalobe pripojil výzvu na zaplatenie nedoplatku datovanú dňom 03.11.2021, žalobca počas konania neuviedol kedy zistil, že je žalovaná ako platiteľ v omeškaní so zaplatením úhrady. Žalobca v podaní zo dňa 10.11.2023 dôvodil tým, že v ustanovení § 10 ods. 2 zákona č. 340/2012 Z. z. zákonodarca uviedol vyzvať na zaplatenie úhrady do 60 dní od zistenia omeškania, nie odo dňa vzniku, čo je síce pravdivé tvrdenie, ale keďže žalovaná neakceptovala nárok na pokutu 17 eur, je potrebné, aby žalobca preukázal v konaní kedy zistil, že je žalovaná v omeškaní a preukázal, že vyzval žalovanú do 60 dní od zistenia tejto skutočnosti na zaplatenie. Ak by žalobca preukázal súdu deň zistenia dlhu a preukázal, že do 60 dní od zistenia dlhu žalovanú vyzval na zaplatenie, mohol si úspešne uplatniť pokutu 17 eur podľa § 10 ods. 3 zákona č. 340/2012 Z. z.. Zo žaloby je zrejmé, že žalovaná neuhrádzala mesačné predpisy v kontrolovanom období jún 2017 až august 2020, pričom žalobca žalovanú vyzval na plnenie až dňa 03.11.2021, žalobcovi preto nesvedčí splnenie povinnosti ako vyberateľovi úhrady podľa § 10 ods. 2 zákona č. 340/2012 Z. z.. Nárok žalobcu v časti o zaplatenie pokuty vo výške 17 eur nie je preskúmateľný, nakoľko súdu neuviedol a nepreukázal, kedy zistil omeškanie žalovanej ako

platiteľa. Žalobca v časti o zaplatenie pokuty 17 eur neosvedčil danosť nároku, a preto súd žalobu v tejto časti zamietol.

49. Žalobca v podanej žalobe uviedol, že žaluje obdobie od 01.06.2017 do 31.08.2020 a k žalobe pripojil výzvu zo dňa 03.11.2021, z ktorej je zrejmé, že nedoplatok na úhrade žalobca ako vyberateľ eviduje voči žalovanej za kontrolované obdobie od 01.06.2017. Žalobca doložil aj prehľad predpisov a úhrad žalovanou k žalobe, z ktorého vyplýva, že žalovanej boli predpísané platby od júna 2017 do novembra 2021, pričom platila úhrady od novembra 2019 do októbra 2021, tento prehľad predpisov a platieb bol generovaný dňa 03.11.2021, t. j. pred podaním žaloby. Z týchto listín je preto zrejmé, že žalovaná neplatila za obdobie od júna 2017 až apríla 2019 a dôvodne súd akceptoval námietku premlčania vznesenú žalovanou za obdobie od júna 2017 do apríla 2019 a žalobu zamietol v časti o zaplatenie 106,73 eur.

50. Žalobca žaloval v žalobe obdobie od 01.06.2017 do 31.08.2020. V čiastočnom späťvzati, ktoré žalobca doručil súdu 03.08.2022 uviedol, že pre premlčanie berie žalobu späť v časti jún 2017 až do apríla 2019. Z generovania prehľadu predpisov a platieb k 03.11.2021 (č. I. 5) je zrejmé, že žalovaná do novembra 2019 neplnila, pričom žalobca nešpecifikoval každý mesiac žalovaný v žalobe aj s výškou mesačného dlhu, čo je povinnosťou žalobcu. V čiastočnom späťvzati doručenom 03.08.2022 vzal žalobu späť vo výške 60,32 eur za obdobie od júna 2017 do apríla 2019. Podľa názoru súdu sa premlčanie týkalo 23 splátok á 4,64 eur za obdobie od júna 2017 do apríla 2019, čo je nárok vo výške 106,73 eur, a preto súd žalobu zamietol vo výške rozdielu medzi nárokom 106,73 eur a čiastočným späťvzatím 60,32 eur (106,73 eur – 60,32 eur = 46,41 eur). Žalobca v tomto podaní uviedol, že žaluje obdobie od mája 2019 do augusta 2020 vo výške 74,24 eur, napriek tomu, že dňa 01.07.2022 prevzal vyjadrenie žalovanej, ktorá určila, že dňa 19.06.2022 uhradila žalobcovi služby za obdobie máj 2019 až október 2019 v súlade s ustanovením § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka. V podaní zo dňa 21.10.2022 už žalobca tvrdil, že žalobu vzal späť v časti o zaplatenie 60,32 eur z titulu vznesenej námietky premlčania za obdobie od apríla 2018 do apríla 2019, t. j. 13 mesiacov, pričom k tomuto novému tvrdeniu nepredložil súdu žiadnu listinu. V podaní zo dňa 07.07.2023 žalobca tvrdil, že plnenie žalovanej po podaní žaloby započítal na úhradu za obdobie od mája 2019 do októbra 2019, čiastočne aj na úhradu mesačného predpisu za mesiac november 2019. Žalobca v podaní zo dňa 06.07.2023 uviedol, že žaluje obdobie od novembra 2019 čiastočne do augusta 2020 na sumu vo výške 44,55 eur, pričom toto podanie doplnil dňa 30.08.2023, kde uviedol, že žaluje žalobca 44,55 eur za 9 neuhradených mesačných predpisov za obdobie december 2019 do augusta 2020 a čiastočne jeden neuhradený predpis vo výške 2,79 eur za mesiac november 2019, pričom uviedol, že úhrady realizované žalovanou za obdobie od novembra 2019 do augusta 2020, keďže žalovaná nestanovila obdobie, za ktoré plní, tak platby boli započítané na predpisy skôr splatné, súd tieto tvrdenia považoval za podstatnú zmenu skutočností tvrdených v žalobe podľa § 140 ods. 2 CSP, pričom súd zmenu žaloby nepripustil, žalobca žiadne nové listiny nepredložil, pričom tvrdil, že úhrady za obdobie od novembra 2019 do augusta 2020 boli započítané na úhrady skôr splatné, pričom neuviedol na ktoré mesiace platby za mesiac november 2019 až do augusta 2020 započítal. Navyše žalobca tak urobil až dňa 30.08.2022 po vznesenej námietke premlčania žalovanou v súdnom konaní dňa 20.06.2022, hoci žalobca už dňa 01.07.2022, kedy prevzal odpor žalovanej, vedel, že žalovaná vzniesla námietku premlčania za obdobie od júna 2017 do apríla 2019. Žalovaná preukázala, že žalobcovi zaplatila dlh za mesiace máj 2019 až október 2019 dňom 19.06.2022 a súčasne vo svojom vyjadrení zo dňa 20.06.2022 ustálila, že suma vo výške 29,69 eur smerovala na úhradu za žalované mesiace máj 2019 až október 2019, pričom v tejto platbe zaplatila aj 1,85 eur a to nárok žalobcu na poštové sadzby spojené s vymáhaním. Žalobca dňa 01.07.2022 prevzal vyjadrenie žalovanej, v ktorom žalovaná rozpísala na čo smerovala jej platba vo výške 29,69 eur. Nárok žalobcu za žalované obdobie od júna 2017 do apríla 2019 nebol dôvodný pre úspešné vznesenie námietky premlčania žalovanou. Žalovaná preukázala, že úhradu za mesiace máj 2019 až október 2019 zaplatila, žalobca potvrdil vo svojom vyjadrení (č. I. 158 spisu), že žalovaná plnila za služby verejnosti žalobcovi v období od novembra 2019 do augusta 2020 a týmto žalovaná úspešne preukázala, že za žalované obdobie žalobcovi nesvedčí žiadny nárok.

51. Žalovaná súdu preukázala, že dňa 21.10.2019 (č. I. 26 spisu) oznámila žalobcovi, že má povinnosť platiť žalobcovi poplatok za služby verejnosti pre odberné miesto B., E. F. XX, čo žalobca zaregistroval a oznámil túto skutočnosť žalovanej dňa 21. októbra 2019. Súčasne žalovaná dňa 21.10.2019 zaslala žalobcovi aj potvrdenie ZSE Energia a. s., že nie je odberateľkou elektrickej energie na odbernom mieste

B., H. F. XX, čo žalobca nerozporoval. Žalovaná ako platiteľ si splnila svoju povinnosť podľa § 9 ods. 6 písm. c) zákona č. 340/2012 Z. z., čo žalobca nepoprel.

52. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti súd žalobu po čiastočnom zastavení konania v prevyšujúcej časti ako nedôvodnú zamietol. V predmetnej veci súd vychádzal zo žaloby a listín, ktoré žalobca pripojil k žalobe, pretože žalobca po podaní žaloby nepredložil súdu ani jednu relevantnú listinu, avšak menil žalované obdobie a výšku dlhu, čo napokon viedlo pre absenciu dôkazov na strane žalobcu k zamietnutiu žaloby.

53. Žalobca listiny pripojil k žalobe, ďalšie listiny súdu nepredložil, len menil skutkové okolnosti, a preto súd žalobu v prevyšujúcej časti vo výške 63,40 eur zamietol (153,41 eur uplatnený nárok žalobcom vrátane nároku na poštové sadzby vo výške 1,85 eur – 90,01 eur zastavené konanie = 63,40 eur), pričom prihliadol na listiny pripojené k žalobe ako aj tvrdenia uvádzané v žalobe.

54. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

55. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

56. Žalovaná po podaní žaloby žalobcovi zaplatila 29,69 eur, preto v tejto časti bola žaloba podaná dôvodne. Konanie bolo zastavené aj v časti o zaplatenie 60,32 eur pre vznesenú námietku premlčania žalovanou, k zastaveniu konania v tejto časti došlo z dôvodu zavinenia žalobcu, žaloba nebola v tejto časti podaná dôvodne. Žalovaná v časti premlčaného dlhu žalobcovi po podaní žaloby neplnila. V prevyšujúcej časti žalobu súd zamietol a žalovaná mala v tejto časti úspech. Uplatnená suma žalobcom bola vo výške 153,41 eur (151,56 eur + 1,85 eur = 153,41 eur) a žalovaná mala úspech v časti o zaplatenie 123,72 eur, čo predstavuje úspešnosť v percentuálnom vyjadrení v rozsahu 80,65 % a neúspech mala v časti o zaplatenie 29,69 eur, čo predstavuje neúspech v percentuálnom vyjadrení 19,35 % (80,65 % - 19,35 % = 61,30 %). Celkový úspech žalovanej je v rozsahu 61,30 %.

57. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

58. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

59. O výške náhrady trov konania rozhodne súdny úradník po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie.

Poučenie:

13C/38/2022

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu v Leviciach na Krajský súd v Nitre v dvoch písomných vyhotoveniach.

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis (§ 127 ods. 1 CSP).

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (127 ods. 2 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých

dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na nariadenie exekúcie podľa osobitného zákona.